



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 3/2008 - 24 pàgines

Sessió ordinària del dia 27 de març del 2008

El dia 27 de març del 2008, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 10/2008, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sr. David Pérez Peiró
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi, de la Sra. Eva García Pastor i de la Sra. Maria Pilar Riba Font.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Justícia i Interior, i Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Afers Exteriors.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començaríem, doncs com així ho marca el Reglament, per la primera pregunta. Informar que té caràcter d'urgència. Ha estat admesa per la Sindicatura que es va celebrar ahir, i figura en el primer lloc de l'ordre del dia.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de març del 2008, relativa a la nacionalitat d'una persona.

Fou registrada amb el número 288, i s'ha publicat en el Butlletí 13/2008, del 26 de març.

Té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Fa unes setmanes va aparèixer a la premsa una notícia relativa a l'exercici, en les darreres eleccions comunals, del dret de sufragi per part d'una persona de nacionalitat andorrana que, alhora, estaria exercint un càrrec electiu en un Estat estranger.

Vist que la vigent Llei qualificada de la nacionalitat estableix al seu article 22 que: "*Perd la nacionalitat andorrana la persona que exerceix un càrrec electiu o polític en un Estat estranger*", i atenent que no em consta que darrerament hagi estat publicat cap decret del Govern constatant o declarant la pèrdua de la nacionalitat andorrana, es demana al Govern: en quin punt de tramitació es troba l'expedient que deu haver incoat el Govern per constatar les informacions aparegudes a la premsa?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaigua:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El ciutadà en qüestió, en referència a la seva nacionalitat que va sortir com a primera notícia el 20 de febrer -si no recordo malament- sobre la qüestió que tenia nacionalitat andorrana i alhora tindria el passaport espanyol o viceversa; l'endemà, el 21 de

febrer, va sortir una altra notícia en la que, per part del Govern, es deia que prudentment es veuria quina era l'actitud que adoptava ja que aquesta persona havia manifestat públicament, ja el dia anterior, que pretenia renunciar a la nacionalitat andorrana; al cap de tres dies, el dia 25 de febrer, el seu representant a Andorra es va posar en contacte amb el Ministeri d'Interior, amb el Servei de passaports, per sol·licitar la renúncia i demanar informació de com procedir. El dia 5 de març va entrar la sol·licitud de renúncia a la nacionalitat andorrana; el dia 25 es va aprovar l'informe intern, doncs, que reunia els requisits per la renúncia, i el 26 de març, és a dir ahir, en sessió de Govern, es va aprovar la resolució per la qual a aquesta persona se li accepta la renúncia a la nacionalitat andorrana.

Quant a la publicació, doncs, igual que es ve fent en relació a les nacionalitats, passaports i renúncies, es publicarà a principis d'abril tot el relatiu a les disposicions preses durant el mes de març.

Per tant, senyor conseller, veurà com a principis d'abril i haurà un BOPA en el que hi haurà la resolució d'aquest ciutadà en qüestió.

Per tant, en el procediment de renúncia a instància d'ell mateix, tal com va anunciar, doncs, només falta la publicació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Rodríguez Rossa teniu el vostre torn per la rèplica.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No gran cosa.

Només agrair al Sr. ministre la detallada cronologia que ens ha exposat aquí sobre la pèrdua de la nacionalitat del ciutadà que, suposo que es constatarà, -doncs, com ha dit molt bé a principis del mes vinent- i, doncs, també constatar que la diligència de la persona ha estat, doncs, molta perquè si el 20 de febrer surt la notícia i el 5 de març ja entra la demanda, doncs, també hi podia haver hagut una mica més de diligència per part nostra, potser.

Però, és igual, només agrair-li la informació i poca cosa més.

Res més, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Sr. ministre pel seu torn de dúplica.
Doncs, hi ha alguna altra repregunta?
Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.
... No, no.

El Sr. síndic general:

No? No hi ha repreguntes?
Doncs, continuariem amb l'ordre del dia.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 11 de març del 2008, relativa a la resolució dictada pel Govern i en quina fase es troba l'exigència de responsabilitats sobre la UTE-Seur Vallnet.

Fou registrada amb el número 232, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font.
Ara sí, teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Des de CDA + SXXI hem demanat, en diferents sessions del Consell General, que el Govern fos el màxim rigorós possible a l'hora d'aclarir i de demanar les responsabilitats i el rescabament dels danys i perjudicis que es derivessin de les disfuncions que patia la depuradora d'Anyós.

En aquest sentit, en la sessió del Consell General de 31 de maig de 2007, en resposta a una pregunta nostra, el llavors ministre de Medi Ambient, el Sr. Antoni Puigdemívol, ens va comunicar que el Govern havia enviat un plec de càrrecs a la UTE-Seur Vallnet pels diferents incompliments, ja fossin de redacció de projecte, de construcció i de període d'explotació. També ens va dir el Sr. ministre que la UTE-Seur Vallnet havia presentat un escrit d'al·legacions i que el Govern estava treballant sobre la qüestió i estava analitzant les diferents al·legacions formulades per tal de procedir a dictar una resolució.

Així doncs, voldríem saber avui: quina ha estat la resolució dictada pel Govern i en quina fase

procedimental, ja sigui administrativa o jurisdiccional, es troba l'exigència de responsabilitats sobre la UTE-Seur Vallnet?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.
Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament.
Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Potser caldria aclarir, en primer lloc, que la UTE-Seur Vallnet no és la UTE que va ser adjudicatària de la construcció de la depuradora de referència.

La UTE adjudicatària era la UTE-Saur, -Saur Vallnet-, vull dir que a efectes de la deguda constància a les actes perquè Seur -que és efectivament, una companyia de transport- que es podria sentir indegudament al·ludida per la repetició del seu nom com a formant part d'una UTE -d'una construcció d'una depuradora- al Principat d'Andorra.

Fet aquest aclariment, que la UTE és la: UTE-Saur Vallnet, -Saur Vallnet-, doncs, la cronologia d'aquest expedient administratiu, seguit per les deficiències que té l'estació depuradora d'aigua residual nord-occidental que és la depuradora coneguda popularment com la depuradora d'Anyós, el Govern va aprovar la corresponent resolució a la sessió tinguda el dia 23 d'agost del 2007.

En aquesta resolució el Govern va acordar confirmar les sancions i les mesures que havien estat proposades en el plec de càrrecs i fer-les executives.

Per tant, es va requerir a la UTE-Saur Vallnet (Saur Vallnet) perquè fes efectives al Govern les següents quantitats i conceptes. D'un costat la quantitat d'1.587.976 euros que correspon al cost valorat de la reparació de les mancances observades a la depuradora i posar-la en les degudes condicions de funcionament d'acord amb el plec de bases del concurs, l'oferta que va presentar l'adjudicatària, el contracte signat i, sobretot, el compromís que va ser presentat i subscrit per la concessionària; d'altra banda se la va requerir perquè pagués 241.000 euros en concepte de despeses d'auditoria, explotació i reparacions urgents derivades de l'abandó que va fer de l'estació depuradora per part de la UTE fins el dia 31 d'octubre del 2005, i es fa avinent a l'adjudicatària que en el cas que no es compleixi amb el requeriment efectuat i no aboní aquestes quantitats s'incautaran les quantitats retingudes en

concepte de garantia, s'executarà la fiança bancària -d'acord amb el que diu la Llei de la contractació pública-, i finalment es procedirà a l'execució forçosa dels béns i drets de la UTE-Saur Vallnet per la part restant.

Contra aquesta resolució, la UTE va formular un recurs de reposició el dia 11 de setembre del 2007 que va ser desestimat per silenci administratiu.

Finalment, per providència del 26 de novembre del 2007 la secció administrativa del Tribunal de Batlles ha comunicat al Govern que ha estat acceptada a tràmit la demanda jurisdiccional presentada per la UTE.

En aquest moment el procediment jurisdiccional es troba en fase de pràctica de proves.

El Govern ja va presentar el corresponent escrit de contesta i d'oposició a la demanda raonat, i de proposició de proves el dia 15 de gener del 2008, -d'aquest any-, i ara en aquest moment la Batllia està practicant les proves que han estat proposades per les parts, i com sabem els professionals del món jurídic, ara segueix el procediment que està legalment establert i quan les proves estiguin practicades se'n donarà trasllat a les parts per formular els corresponents escrits de conclusions i seguidament el Tribunal de batlles dictarà sentència.

Espero que amb això hagi contestat la pregunta sobre el camí seguit fins ara i la situació processal de l'exigència de responsabilitats amb aquesta UTE per les deficiències i mancances que es van observar a la depuradora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Font teniu el vostre torn per la rèplica.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només agrair en aquest cas, que el Govern honorés els seus compromisos fent aplicar el màxim nivell d'exigència a l'hora d'esbrinar i de demanar responsabilitats que es derivessin de les disfuncions que patia la depuradora d'Anyòs i, bé, gràcies per haver fet remarcar la correcció a nivell del nom: Saur.

Ara només, doncs, ens queda esperar que el Tribunal resolgui, al més aviat possible, aquest cas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Sr. ministre?

Hi hauria, doncs, alguna repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre establert.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 11 de març del 2008, relativa a les deficiències en el peralt de la "corba d'Incles".

Fou registrada amb el número 233, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals de CDA + SXXI hem manifestat repetides vegades al llarg de la present legislatura la nostra preocupació pels problemes viaris i de circulació que pateixen les carreteres del nostre país. En aquest sentit, voldríem ara interessar-nos pel tram de carretera general 2, situat a l'alçada del pont d'Incles, a la Parròquia de Canillo.

Sembla ser que els treballs efectuats en l'anomenada "corba d'Incles" no han tingut un bon resultat ja que el peralt de la corba és -al nostre entendre- inadequat.

Per entendre'ns i per explicitar-ho, la corba està peraltada en sentit contrari del que ho hauria d'estar o almenys aquesta és la sensació que en té el conductor quan condueix per aquest tram viari. Per això demanem al Govern: en el cas de confirmar-se les deficiències en el peralt de la "corba d'Incles", té el Govern la intenció de solucionar-les i, subsidiàriament, pensa el Govern depurar les responsabilitats que puguin estar a l'origen de les esmentades deficiències?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Alguna vegada he dit que amb el conseller general, el Sr. Tarrado, m'uneixen algunes similituds, i en aquest tema m'uneix una altra similitud perquè la sensació a la que ell fa referència com a usuari que la corba del pont d'Incles estava mal feta també la vaig tenir des de l'inici; però no vaig ser l'únic ja que moltes persones -especialment ciutadans potser de Soldeu, d'Incles, consellers generals que estan asseguts avui a la Sala, -un d'ells hi falta-, també m'ho havien comentat que: *"Aquesta corba sembla que no estigui gaire ben feta i que el peralt potser estaria mal fet"*, i inclús és ben cert que dona la impressió que el peralt -la peralta que diem- estaria feta en sentit contrari.

Avui he de dir en un exercici de sinceritat total que pertoca a un ministre del Govern, que fetes les verificacions oportunes per part del Ministeri d'Ordenament Territorial, la sensació que hem tingut i que vós heu tingut com a conseller és ben justificada d'una forma empírica, i efectivament el peralt de la corba del pont d'Incles està mal fet...

(Se sent riure)

Aquesta deficiència ja havia estat observada pels serveis tècnics del ministeri, i dit això potser, sense abusar del temps -i si convé renunciaré a la dúplica-, potser convindria explicar per què ha succeït tot això: tenim un disseny del projectista, que també fa la direcció facultativa de l'obra que és l'empresa ENGITEC, que va calcular un radi en planta de 61 metres amb una pendent longitudinal del 4,27% i va posar un peralt del 3%. Un 3% pot semblar un peralt potser insuficient però no ho és, està ajustat als estàndards habituals i als criteris geomètrics que estan fixats pel Pla sectorial d'infraestructures viàries que va ser publicat al Butlletí Oficial. El peralt pot ser de 3 o 4, però en zones de muntanya, quan hi ha neu, hi ha el perill que si el peralt és molt alt, doncs, la parada d'un vehicle pesat -com un camió-, doncs, podria provocar el lliscament al mig de la corba, per això els peralts en aquests casos s'han de fer més suaus.

Aquí s'havia calculat un 3% que sembla que està bé, però parlant una mica tècnicament, el problema rau en què la transició del peralt entre l'alineació en recta, el radi infinit i el bombeig del 2%, el peralt del 3% en la zona de corba -radi 61- el projectista el va contemplar en el projecte sobre la pròpia corba circular, fet que provoca que la semi-calçada en el sentit descendent des de l'invers de la corba circular fins uns trenta metres després tingui un peralt incorrecte. I, a més a més, en la fase de construcció l'empresa adjudicatària: la UTE -convé saber-ho-, COPSA i Daniel Armengol, han reduït aquest peralt

un sector de la corba d'uns 80 metres... a més, deixant-la entre l'1,15% i l'1,40%. Aquí tinc els pendents si els voleu consultar amb els plànols que, com he dit abans, havia de ser d'un 3%.

En conclusió, hi ha un sector de 150 metres de longitud en què la semi-calçada -la carretera en el costat de baixada i en sentit descendent- té un peralt que és inadequat o que és insuficient i, per això aquesta pregunta que feu resulta totalment encertada.

Quina és la solució? Solució només n'hi ha una i cap altra, que és la que aplicarà el Ministeri d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient: refer el tram de carretera afectat de forma que el peralt sigui correcte i refer-lo íntegrament amb el límit que sigui necessari. Qui ho ha de fer? La contesta és òbvia: ho ha de fer aquest defecte, defecte que s'haurà de corregir amb l'altre defecte que es posi de manifest a resultes dels plànols *as viewed* que es faran al final del període després de l'adjudicació provisional a l'adjudicació definitiva -que serà aproximadament d'aquí un any, segur que aquests plànols s'aixequen al final-, doncs, tots els defectes que es puguin constatar amb els plànols *as viewed* correspondrà que se'n facin càrrec les empreses contractades que en siguin responsables: la UTE constructura, i/o la consultora, i/o el projectista segons correspongui d'acord amb la responsabilitat que tingui cada un d'ells. El que no se'n farà càrrec en absolut és el Govern d'Andorra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva exactitud amb el temps. Ha clavat el seu torn de contesta i de rèplica en els quatre minuts que us corresponen.

Sr. conseller té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, estic content de la resposta que m'ha donat el Sr. ministre i li puc assegurar que no era una pregunta per veure els coneixements que ha agafat vostè en matèria d'enginyeria amb el poc temps que està al ministeri, no?

Celebro que d'una vegada per totes, doncs, es busquin solucions als problemes viaris i celebro que no ens passi amb aquest tram de carretera el que hagi pogut passar -i ha passat realment- amb el tram de carretera conegut allà a la gasolinera de la ESSO a Encamp on s'ha hagut de passar de dos carrils a un carril.

Així, doncs, després de la resposta que m'acaba de donar doncs puc estar content pel conjunt dels usuaris d'aquell tram de carretera i pel conjunt de tots els visitants que puguin passar per aquí perquè serà una forma d'evitar accidents, o possibles accidents, com els que hi ha hagut al tram de la carretera de la ESSO d'Encamp.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. conseller.

Entraríem, doncs, al torn de preguntes.

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, hi ha tota una part de la que he de reconèixer que no he entès res del que explicava i suposo que no he estat jo sol. Però, hi ha una part que sí, que és la primera, que era amb el tema de la intuïció dels uns i els altres, i em recorda una altra intuïció que vaig tenir jo també amb un problema de peralta, en aquest cas a la Parròquia d'Encamp, que no va merèixer una pregunta però sí que constatada en aquells moments la meua intuïció, i la vostra, vam tenir raó i en aquell cas no va ser mitja calçada, va ser mitja voravia que ara té un nivell i l'altra mitja en té una altra, però efectivament també hi vam constatar l'un i l'altre que hi havia un problema.

Doncs, la pregunta és la següent: si tal com s'està constatant la intuïció dels que transitem per les carreteres, generalment abans que l'obra s'acabi ja fa preveure que hi haurà un problema, com és que no es prenen les mesures en aquests moments per no haver de tornar a refer, pagui qui pagui, perquè el cost dels usuaris, doncs, és una miqueta pesat perquè ens toca viure aquestes obres no en un temps normal sinó en un doble temps. No hi hauria una manera de poder fer que això no funcionés d'aquesta manera?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès per la seva exposició i per la seva pregunta.

Sr. ministre té el seu torn per respondre amb el seu minut corresponent.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Amb el conseller general, el Sr. Dallerès, també tenim sensacions compartides. Vam compartir aquesta

sensació que una corba, a sota de Ràdio Andorra... -era aquest indret, no?- potser no estaria prou ben peraltada. La peralta sí que està bé en aquell indret, el que no està bé és el desnivell en relació a la voravia de les cases que s'ha hagut de fer una correcció. Però, les sensacions de vegades, Sr. Dallerès, poden ser enganyoses; una sensació no és sempre una realitat empírica. La sensació de la corba d'Incles -que és del que tracta avui aquesta pregunta- és una sensació que no es va poder tenir fins al final, fins obert el tram i la carretera després que el Ministeri d'Ordenament Territorial fes, per dir-ho en un llenguatge col·loquial "la corresponent apretada" -que se n'han de fer cada dia, i aquí en vam fer una-, perquè la carretera estès efectivament acabada abans de l'hivern. I recordareu tots i recordaran millor els que pugen cap aquelles altures que va estar acabada en temps degut tot i que va fer mal temps, i després van haver-hi algunes dificultats per pintar. Però, el defecte de la peralta de la corba del pont d'Incles no es podia constatar fins que no es va fer l'enquitrانament perquè és un problema de peralta que es veu després de ser enquitrانada la carretera i no abans... no es podia intuir abans.

Quant a la possible correcció en el cas que hi hagi una sensació... més que una sensació un principi d'evidència, pensem que el Ministeri d'Ordenament Territorial per compte del Govern d'Andorra que té encomanada la tasca de la conservació, manteniment, i realització de carreteres i vies -que és del que estem parlant avui- doncs, ho fa a través de contractes. Els contractes es fan amb un plec i amb un concurs públic que s'ha de complir.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva exposició i per la seva detallada resposta.

Entraríem, doncs, si hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia establert.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2008, relativa a les declaracions de la ministra d'Afers Exteriors sobre la problemàtica dels controls mèdics als immigrants plantejada durant la reunió de seguiment del Conveni Trilateral.

Fou registrada amb el número 234, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 8 de febrer d'enguany els mitjans de comunicació del país informaven a bastament sobre la problemàtica exposada per la delegació espanyola en la reunió de seguiment del Conveni trilateral derivada dels controls mèdics als immigrants i que podria, fins i tot, fer perillar el Conveni trilateral.

Uns dies després podíem llegir en un dels diaris del país unes sorprenents declaracions de la ministra d'Afers Exteriors, Sra. Meritxell Mateu, en relació amb aquest tema. Entre altres reflexions deia la ministra que fins que va celebrar-se la reunió no s'havia rebut des del Govern cap comentari sobre els controls i, de forma retòrica, es feia aquestes preguntes -i cito textualment-: *"Per què mai França ni Espanya no havien plantejat el tema? Per què ha sortit ara i no ens havien dit res abans? Si tan greu era el problema, per què no s'han despertat fins aquest moment?"* -fi de la citació.

Vistes aquestes manifestacions es pregunta: és cert que fins la reunió de seguiment del Conveni trilateral, celebrada el 7 de febrer de 2008, els representants diplomàtics del Regne d'Espanya a Andorra mai havien plantejat a les autoritats andorranes els problemes derivats de les proves mèdiques als immigrants?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López Montanya.

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Exteriors. Teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Les relacions entre els estats van més enllà de les declaracions fetes mitjançant la premsa tot i reconeixent la importància dels mitjans de comunicació pel relleu i la transferència de les actuacions a favor del diàleg democràtic dins i fora de les fronteres d'un país.

Dit això, les problemàtiques reals entre països es vehiculen per via diplomàtica i/o per via oficial i sempre es fan per escrit per tal de deixar constància i d'argumentar la importància donada al tema.

En aquest sentit reitero el fet que d'ençà l'entrada en vigor del trilateral el primer de juliol del 2003 Espanya no ha fet cap comunicació escrita oficial al

Principat d'Andorra sigui per via de nota verbal o d'un altre tipus de comunicació oficial escrita en relació a la problemàtica dels controls mèdics fets als immigrants per part del Servei d'Immigració i per l'obtenció d'un permís de residència i treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sr. conseller té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo comparteixo amb vostè que les relacions entre estats, especialment amb els estats veïns, són d'una cabdal importància i per aquest motiu es demana... jo demanaria als representants del nostre Govern que fossin prudents i que no tractessin aquests temes amb la frivolitat amb que vostè l'ha tractat.

Vostè m'ha respost que no hi havia cap comunicació oficial -en forma de nota verbal o escrita- però, no m'ha respost si tal com afirmava vostè o tal com recollia el mitjà de comunicació, si no hi havia hagut cap comunicació per part de les autoritats espanyoles de forma oficiosa.

Bé, no cal que em respongui vostè perquè tots hem pogut llegir als mitjans de comunicació com els representants diplomàtics del Regne d'Espanya han hagut de rectificar la seva rellicada i han hagut de manifestar públicament a través dels mitjans de comunicació com a vostè mateixa i a altres ministres del seu Govern se'ls havia notificat oficiosament la problemàtica derivada d'aquestes proves als immigrants.

Per tant Sra. ministra jo li demanaria, si us plau, una mica més de prudència i menys frivolitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Esteve López.

Sra. ministra té el seu torn per la dúplica.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, això és una novetat. Fins ara no m'havien tractat mai de frívola però sempre és una cosa nova...

Jo he respost a la pregunta. La pregunta és si hi havia hagut una comunicació forta, és a dir, saber si per

posar en perill el trilateral per això hi ha d'haver una pressió abans, i això és el que li he volgut contestar.

Dit això, li contestaré que també va haver-hi una segona part: es va dir que arran de la reunió... arran de la reunió, Andorra demanaria un informe si vertaderament el tema de les proves mèdiques posava en perill, o no, el trilateral. I, també es van donar xifres que les recordaré: les xifres són amb estadístiques del 2007: de 4.208 sol·licituds de permisos de residència i treball sol·licitats per residents espanyols o francesos se n'han denegat 10 (9 espanyols i 1 francès).

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes. Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Fer un petit comentari, primer, en el sentit que la Sra. ministra continua sense respondre a la pregunta i tergiversa la meua pregunta.

Jo no li demanava si eren fortes o no fortes les reclamacions. Li he preguntat textualment: *"Si és cert que fins a aquesta reunió les autoritats espanyoles mai havien plantejat aquesta problemàtica"*. La pregunta era aquesta.

Pel que fa referència al nombre d'immigrants... miri, pot explicar el que vulgui però no és el tema de la pregunta.

La repregunta en concret, Sra. ministra, és la següent: voldria saber si els representants diplomàtics del Regne d'Espanya a Andorra -és cert que fa dos anys, i per tant, que abans que el Govern decidís la tramitació legislativa del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració- ja havien advertit oficiosament a les autoritats andorranes d'aquesta problemàtica derivada de les proves mèdiques als immigrants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo, pel que fa oficiosament, difícilment puc dir alguna cosa perquè només estic en aquest càrrec des del maig del 2008.

Dit això, el que sí que puc dir és que tinc constància que al mes de març del 2007... al mes de març del 2007 al nostre ambaixador a Madrid se li va dir que un dels problemes, a alguns dels temes del trilateral hi havia el tema de les revisions mèdiques -parlo del març del 2007-, però només en una conversa informal i mai de manera...

Pel que fa a mi mateixa, li puc reiterar que no, i vaig tenir una reunió oficial amb el ministre d'Afers Exteriors espanyol a Madrid, el mes de setembre, i en aquella reunió el tema de les revisions mèdiques, -puc fer-li a mans les actes si vostè ho sol·licita-, veurà que no hi ha ni una sola paraula.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra. Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, miri, la pregunta és senzilla. Vostès, el seu Govern, sempre ens expliquen -i jo no ho dubto- que tenen unes bones, fins i tot excel·lents, relacions amb el Govern espanyol, de la qual cosa em felicito.

Vist que d'aquestes declaracions seves, d'aquesta jo diria reliscada, la controvèrsia ha vingut a què els representants diplomàtics espanyols haguessin de desmentir-la, als mitjans de comunicació.

Jo li preguntaria: vostè ja ha demanat, oficialment o oficiosament, disculpes als representants diplomàtics del Regne d'Espanya?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Amb tot el respecte, jo no crec que tingui de demanar disculpes pel que he dit, perquè el que he dit és el que hi ha.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre establert.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a la negociació d'un acord internacional amb la Santa Seu.

Fou registrada amb el número 235, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La temptació que tenia aquest matí era de retirar aquesta pregunta -i explicaré el per què- però, finalment he decidit no fer-ho. El normal hauria estat retirar-la, perquè és clar, una pregunta entrada el dia 12 de març a les 12.25 hores, va ser resposta ja de manera induïda pel cap de Govern el 13 de març a les 16.35 hores, entrant aquí una carta demanant la compareixença del Govern davant la Comissió d'Exteriors, però com que el dia 17, dilluns, el Sr. cap de Govern em va trucar des de Roma per dir-me que ja havia co-signat el Projecte de "concordat" i em va dir -si el vaig entendre bé- que, potser, no ens havia informat dins dels canons, doncs, no dubto que ara, en la contesta a la meua pregunta, doncs, potser tornarem a situar-nos en els canons als que correspon un tema d'Estat com és el que ens ocupa i, per tant, mantinc la pregunta esperant a veure on són els canons.

La pregunta és, Sr. síndic, la que figura a l'ordre del dia de la sessió que és: quines són les línies concretes sobre les quals ha estat negociant un acord amb la Santa Seu?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller, Sr. president.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest acord, -conegut dins el món internacional com "concordat" quan afecta a la Santa Seu-, ha

estat negociat en base a aquestes línies molt concretes que són tres: primer, consolidar les relacions de col·laboració entre Andorra i la Santa Seu; en segona línia, el reconeixement de la importància i transcendència del fet fonamental que el bisbe d'Urgell és copríncep episcopal d'Andorra, i la tercera línia de negociació ha estat respectar tots els principis constitucionals andorrans en els aspectes de les relacions, sempre especials, entre Andorra i l'Església Catòlica.

Aquestes han sigut les línies.

Naturalment si aquesta pregunta hagués estat feta abans del 17 de març -dia de la signatura-, hauria estat una dificultat negociadora que ara, gràcies a Déu, havent fet esment d'aquesta negociació, això fa que puc amb tota sinceritat, autenticitat i veritat explicar per què convenia tenir un cert estil durant aquesta negociació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern

Sr. Bartumeu té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. cap de Govern, això que s'ha respectat al peu de la lletra les qüestions constitucionals, jo crec que dissortadament no va bé per aquí això, no? Per un costat, ja no insistiré en el fet que evidentment el nostre grup parlamentari -jo no sé els altres però, suposo que estan tractats pel mateix anivellador-, doncs, no se'ns ha explicat res de res d'aquesta qüestió. Però és que és clar, vostè no ha respectat la Constitució en el seu article 67, i no ha informat al copríncep francès d'un acord internacional com aquest amb incidència d'Estat, i per tant, vostè aquí no solament no ha tractat amb la responsabilitat política i d'Estat que correspon als grups parlamentaris i, en tot cas, al nostre sinó que tampoc ho ha fet amb el copríncep francès i això és lamentable que estiguem arribant a aquests nivells. Però és clar, assabentat com estic que fins i tot vostè se'n va anar a Roma sense informar al seu Govern, ja no ve d'un pam en l'actitud una mica cavalleresca.

És tot el que tenia de dir.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. cap de Govern teniu el vostre torn per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Sorprenen les tres afirmacions.

Començaré per la darrera, la que no havia informat al Govern: això és absolutament fals. El Govern havia estat informat adequadament perquè d'acord amb la Llei qualificada en matèria de negociació dels tractats, correspon al Govern fer les negociacions i, concretament a la ministra d'Exteriors. Segon, la informació al copríncep francès jo no sé com vostè parla en nom del copríncep. A mi no em consta que no hagi respectat la Constitució i la Llei. I tercer, les regles constitucionals diuen ben clar perquè fem la suposició a la inversa. Si hagués fracassat aquesta negociació la responsabilitat és únicament del Govern; doncs, en aquest cas i amb una negociació tan llarga, la necessitat de discreció i reserva era absoluta i és una de les claus i de les explicacions de la reacció d'aquesta negociació.

Doncs, el Govern -i ja reconeix que tampoc és un expert en dret constitucional andorrà- però, està convençut que ha respectat fil per randa els manaments constitucionals de la Constitució andorrana i la Llei qualificada en matèria de tractats d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Entrem en el torn de les repreguntes.

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Una brevíssima prèvia a la repregunta que ve immediatament després, Sr. síndic: el Sr. cap de Govern és especialista en afirmar el que no he dit. Per sort això no és la televisió andorrana i ell no controla la tisora, està gravat el que he dit i en cap moment he dit que parlés en nom del copríncep francès.

El que li pregunto ara, ja que ens parla d'una llarga negociació, és des de quan l'estava fent aquesta llarga negociació? -la data d'inici en la que ell ho situaria.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té el seu torn per respondre.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Les relacions amb la Santa Seu sempre són molt especials i van a un ritme lent i amb tranquil·litat.

Personalment quan era ministre de Relacions Exteriors, amb el cardenal Àngelo Sodano i amb el Montsenyor Jean-Louis Toran vam començar a parlar de la necessitat d'unes relacions mil·lenàries entre Andorra i l'Església Catòlica, i que sempre que la Santa Seu estigués afectada, es veiés emmarcada en un acte jurídic de rellevància com, a més, deia el "concordat", -però que ara no volen dir "concordat" sinó Acord bilateral- entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu.

Des d'aquella època en la que ho vam parlar, la cosa anava molt lenta i semblava que no hi havia massa interès per les incidències de terceres parts.

No ha estat fins a la nova estructura Governamental de la Santa Seu i amb el nou responsable, el cardenal Bertone, que això ha agafat realment una velocitat de rapidesa i llavors s'ha entrat a negociar concretament amb temes seriosos i amb un calendari precís, a partir del nomenament del cardenal Bertone com a secretari d'Estat de la Santa Seu que, val a dir, que és quan hem entrat amb la veritable fase de negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És que l'he de tornar a posar perquè ja he demanat a partir de quina data i jo no controlo el calendari de nomenaments ni el Diari Oficial del Vaticà i, per tant, no sé des de quina data el cardenal esmentat pel cap de Govern va entrar en funcions.

Per tant, jo pregunto: quan van començar aquestes negociacions?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Doncs, pràcticament a començaments del 2007.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És que llegeixo el Butlletí del Consell General número 13/2008, del 26 de març, pàgina 7, Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu, i aquí diu: "*Vistes les negociacions iniciades l'any 1998...*" i això ens ho ha enviat el Sr. cap de Govern aquí present.

Per tant, voldria saber si hi ha un error i s'ha de fer una fe d'errata, i s'ha de posar l'any 2007. Aquesta és la repregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Segur que m'he explicar malament.

Parlo que al 2007... no, al 1997-1998 quan el cap de Govern era ministre d'Exteriors començo a parlar amb el cardenal Àngelo Sodano de la necessitat de... És llavors quan s'envia al Manel Mas d'ambaixador i llavors es comença a velocitat -si em permet l'expressió- "vaticana", o sigui, a poc a poc, sense pressa i procurant avançar però no recular. I ha entrat a la fase, el que es diu de negociació d'Estat a Estat amb una gran participació del nunci apostòlic a partir de l'inici de l'any passat. Llavors és quan s'entra realment a negociar amb documents de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per tant, entenc que aquesta proposta que el Govern ha enviat aquí on diu: "*Vistes les negociacions*", hauria de dir: "*Vistes les converses*"... És això Sr. cap de Govern? L'he entès bé?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Dic: "*Vistes les negociacions iniciades l'any 1998?*"

El Sr. cap de Govern:

Bé, amb tota sinceritat jo entenc que converses i negociacions per a mi és sinònim... Si m'ho permet.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs, si és sinònim, he d'entendre que les negociacions no van començar al 2007 sinó al 1998, no?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Per a mi continua sent el mateix. No té cap importància perquè es comença a parlar de la conveniència de fer un "concordat".

En part es negocia però, d'una manera molt indirecta i parlant sense presses.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, perquè sí que té importància i li diré per què, Sr. cap de Govern. I li pregunto.

Al Diari de Sessions del Consell General número 10/2002, sessió del Consell del 24 de novembre del 2002, el ministre d'Exteriors d'aquell moment contestant a les preguntes d'aquest conseller que ara està també preguntant, va contestar que fins a la data -el 24 d'octubre del 2002- no s'havien obert negociacions. Per tant, Sr. cap de Govern, ara que vostè diu que ja s'ha acabat aquesta negociació tan exitosa, el que li estic demanant exercint el meu dret a preguntar al Govern és: quan van començar aquestes negociacions? Amb el sinònim que vostè vulgui perquè, un ministre d'un govern en el qual vostè no s'ha pas de solidaritzar, ens deia a l'octubre del 2002, que encara no hi havien negociacions... Potser que ens ho aclareixi això.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Intentaré aclarir-li amb precisió.

Es negocia concretament amb documents a partir de l'inici del 2007. La resta són fases preparatòries de la negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sense haver llegit aquest "concordat" o aquest Acord internacional que anomenen -ja us ho dic: sense haver-ho llegit-, però havent escoltat la satisfacció del cap de Govern perquè deia que un dels punts... -i ho ha manifestat ara aquí a la Sala-, un dels punts que més satisfacció li produïa era la consolidació de la figura del copríncep episcopal *in seculorum* per aquest Estat, i jo li demano: té el Govern la intenció de fer algun acord amb l'Estat francès per fer el mateix amb la figura del copríncep francès?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Ara entrem una mica de canto amb la pregunta original...

(Se sent riure)

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo diria que és absurda la pregunta perquè el Govern no pot negociar amb França per aquest tema, quan sí que el Govern tenia necessitat, a criteri del Govern, de refermar i consolidar el nomenament del bisbe d'Urgell, perquè representa automàticament al cap d'Estat com a copríncep episcopal, i pot imaginar les conseqüències si queda la seva vacant durant anys i anys.

Doncs, feia falta que aquestes relacions d'ús i costum consuetudinàries estiguessin emmarcades dins un marc jurídic que és aquest "concordat" on garantitza la perennitat del bisbat d'Urgell amb el nomenament del bisbe, per via de conseqüència del copríncep episcopal com a co-cap d'Estat d'Andorra, però

després, a partir d'aquí Andorra pot seguir el seu camí que no té res a veure. La nostra obligació com a Govern era consolidar les relacions amb el que té el poder de nomenar al co-cap d'Estat d'Andorra que és la Santa Seu i, fins ara, quedava totalment deslligat jurídicament. Ara queda emmarcat, consolidat i refermat que aquelles bones relacions que teníem a nivell d'ús, costum i tradició es transformen amb certesa jurídica gràcies a aquest Acord, i a criteri del Govern era una necessitat, una consolidació i, almenys per al Govern és una gran satisfacció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, el Sr. cap de Govern abans, em deia en la seva rèplica que havia respectat la Constitució en relació a l'article 67.

Per tant, la repregunta és: durant aquesta negociació amb sinònim o sense, i, en tot cas des del 2007 fins al dia 17 de març del 2008, el Sr. cap de Govern ha informat als coprínceps de l'evolució d'aquesta negociació, formalment o informalment, amb sinònims o sense?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té el seu torn per respondre.

El Sr. cap de Govern:

La resposta concreta és informalment han estat informats.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, a mi com a conseller general em tocarà pronunciar-me sobre un text. No creu que independentment de la llargada del temps que s'hagi pogut negociar, -i ja no vull entrar en la polèmica-,

no hagués estat normal que els consellers estiguéssim al corrent, com a mínim, del que s'anava a negociar?

Perquè jo no he llegit el text, a hores d'ara encara no el tinc. Sé pel que he llegit a la premsa. Però crec que hi ha un mínim que s'hauria de fer, que és informar als consellers, que som, en última instància els quins ens tocarà pronunciar-nos.

Jo entenc perfectament el que ha dit. La responsabilitat de negociació toca al Govern, pertany al Govern, però sense entrar a dins dels detalls de la negociació, no creu que haguera sigut convenient, com a mínim, informar a la gent que estem assentats aquí, els consellers, que en última instància som els que hem de donar el vist-i-plau a aquest text?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El lloc d'informació, diguem-ne, normal o institucionalitzat o utilitzat, és la Comissió Legislativa de Política Exterior. Hi ha hagut al meu coneixement, dos compareixences on s'hi ha explicat, amb generalitat, sense entrar en el detall, però si es té una mica, diguem-ne, de coneixement del que representa un concordat, no pot canviar gran cosa del que ja existeix en la Constitució, en les sempre especials relacions, Església catòlica-Estat andorrà.

Això per un costat.

I l'altre, era ben conegut que era sempre com es podia estructurar, amb una forma de respectar que només la Santa Seu té la potestat, en exclusiva, de nomenament del bisbe d'Urgell; sabent que el bisbe d'Urgell també és un bisbe de l'Estat espanyol i que per tant, la Conferència Episcopal i el govern espanyol també hi ha d'intervenir; amb tota aquesta situació de tants actors era molt delicat presumir d'una negociació que podia, molt probablement haver acabat bé, però no pas aquest any, l'any que ve o l'altre, perquè de vegades són situacions que no tenen pressa i el temps es diu que ho arregla. Però en aquest cas, per al Govern era important poder-ho resoldre durant aquesta legislatura.

Aquest era el motiu de la discreció, perquè se'ns va demanar, escolteu no el doneu per fet, perquè pot ser molt complicat. O sigui us entenem que sí que hauria estat ideal poder repartir informació quan estàs segur que pot acabar bé. Però és que no n'estàvem gens segurs; més aviat al contrari. Teníem molts motius per pensar que això podia no anar bé.

No per res, però per exemple a Espanya no hi havia Govern, estava en eleccions, era normal que tothom opinés...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Lamento...

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. ministre, vostè no en pot formular.

No hi ha cap més repregunta?

Continuaríem, doncs, amb l'ordre del dia establert, amb la número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a la remuneració de CTRASA en concepte d'incineració de residus.

Fou registrada amb el número 236, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

"El Govern pagarà a la gestora del forn per no haver cremat 45.000 tones el 2007". Així intitulava el Diari d'Andorra un article en el que manifestacions provinents del Govern denotaven divergències importants entre executiu i concessionària a l'hora de xifrar la remuneració per la incineració dels residus de l'any 2007.

Davant d'aquestes manifestacions i atès el que disposa el contracte de concessió del Centre de Tractament de Residus, es pregunta al Govern:

Són certes les discrepàncies entre Govern i CTRASA en relació als pagaments en concepte de "funcionament de la unitat d'incineració" (cànon R1 en termes del propi contracte)? En cas afirmatiu, quina és la posició i els arguments de cada part?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. conseller Vicenç Alay, lamento que potser el decepcionaré, i lamentaria decepcionar-lo, però en realitat no hi ha cap discrepància, no hi ha cap malentès entre el Govern d'Andorra i la societat concessionària del Centre de Tractament de Residus. Amb la qual cosa, no havent-hi discrepàncies i no havent-hi cap mal entès, doncs, no hi ha ni arguments, ni cap posició a explicar per cap de les parts.

De fet, el que puc dir, és que hi ha una relació excel·lent amb els socis tecnològics, de societats CESPÀ i Novergie. El Govern, a través dels ministeris competents, manté una relació excel·lent amb aquestes companyies. Abans s'ha dit que la manteníem amb els estats veïns. També és cert amb els estats, i també és veritat amb aquestes companyies concessionàries que ens aporten el *Know How* necessari per fer una bona tasca conjunta.

Amb això podria pensar que la meua contestació podria quedar acabada, perquè de fet no hi ha cap discrepància. Però penso que no faria gaire honor a la meua feina de ministre, si no fes alguna mica d'explicació del que jo crec que ha produït aquesta pregunta i de la premsa; el que ha sortit a la premsa.

El que hi ha en aquest moment entre el Govern, CTRASA i els ministeris competents, Finances i Medi Ambient, que es preocupen d'aquesta matèria, és, diguem-ne, una reflexió i un examen acurat de l'import de la remuneració que ha de percebre la concessionària pel tema de la gestió dels residus i especialment de la seva incineració.

Com sabeu, aquesta societat concessionària ara és una societat pública, participada majoritàriament pel Govern d'Andorra, que té un 53% i les dos societats privades que tenen un 47%. Això fa que el Govern hagi de ser molt curós a l'hora de pagar la remuneració. Perquè la remuneració va a una societat pública, que el 100% no és capital del Govern, de l'Administració, sinó que hi ha una participació privada. Participació privada, que és per dir una paraula gràfica, preciosa, perquè ens aporta el *Know How* necessari, perquè els andorrans puguem gestionar aquest forn d'una manera adequada; que crec que és el que s'està fent.

Intentaré resumir el tema que es planteja, perquè tots sabem que aquest tema de la incineració de residus i el Centre de Tractament de Residus és complex en el fons, i comporta molta documentació, molts annexos, i molts documents firmats, propostes i documents. Però intentaré posar-ho a nivell senzill per explicar la reflexió que està fent; reflexió, -insisteixo-, no discrepància, sobre el tema de la remuneració. Remuneració, que es refereix, com vostè diu, al cànon R1, que és el funcionament de la unitat d'incineració, no el cànon R2, que és el tema de la deixalleria i el centre d'emmagatzematge, que queden fora d'aquesta pregunta.

El cànon R1 està compost per unes despeses fixes anuals i unes despeses variables en funció de les tones incinerades, amb una fórmula que és complexa, que no l'explicaré, -potser no val la pena, tindria dificultats en explicar la fórmula en tot el seu detall. Però no tinc cap dificultat en explicar un element que és capdal en aquesta fórmula, que és la suma de les tones de residus domèstics, llots, residus hospitalaris, residus càrnics, residus de comerciants i artesans i residus assimilats, que és l'ix, que són les tones incinerades, l'import de les tones incinerades.

I el tema de reflexió actualment, al Ministeri de Medi Ambient, -i ho voldria centrar ara en el Departament de Medi Ambient-, és si en el còmput de les tones incinerades, si s'han de calcular les tones importades de l'exterior d'Andorra o bé només s'ha de fer a partir de les tones generades al país.

Això té una importància i una rellevància important a dos nivells. D'un costat la facturació mensual de les tones incinerades. El Centre de Tractament de Residus factura mensualment, -d'acord amb els contractes convinguts-, l'import de les tones incinerades, amb la qual cosa, si s'admeten en el càlcul els residus generats a l'exterior, augmenta la facturació.

I també té importància des d'un altre punt de vista, que és la regularització a finals d'any que ha de ser fins al mínim garantit de 45.000 tones.

M'avanço una mica perquè veig el Sr. síndic que... el meu temps s'està acabant.

I ara anuncio la dúplica. Si m'ho permet és un tema complex i faig l'esforç de concentrar-lo el mínim possible.

L'any 2007. Expliquem el que passa l'any 2007...

El Sr. síndic general:

Ho sento molt Sr. ministre, ha exhaurit els dos temps conjunts. Haurà d'esperar doncs, si el Sr. conseller li vol formular una repregunta perquè tingui el seu minut per contestar.

Sr. conseller té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha parlat que decepcionaria, diguen que no hi havia conflicte. Jo me n'alegro que no hi hagi conflicte, pot estar-ne segur.

Però pel que estava començant a dir ara, semblava que si no hi havia conflicte, sí que hi havia divergències a l'hora d'interpretar. Que en definitiva és el que apareix a la premsa.

Jo la pregunta la formulo a partir del que sortia a la premsa, -no tinc altra informació-, i a partir del que consta en el propi contracte. I entenia que era plausible el que deia la premsa, perquè el contracte està redactat d'una forma, la part que vostè ara estava començant a exposar, això de l'ix, etc., que representa el nombre de tones, està redactat d'una forma que dóna peu a interpretacions diferents. I jo suposava que era per aquí que s'havien pogut produir els problemes.

Jo entenc que aquí se'ns plantegen... vostè parla que no hi ha cap problema. Jo en veig pel cap baix dos. Un problema tècnic que seria la interpretació d'aquest contracte. La qual cosa vol dir, per part nostra, que aquest contracte és un contracte dolent, és incapaç de resoldre... no és un bon contracte, perquè és incapaç d'arbitrar les diferències entre els legítims interessos que té una part i l'altra: l'Administració i la concessionària.

Aquests interessos hi són i és lògic que hi hagi un instrument que els arbitri d'una forma correcta. Sembla que això no és així. D'acord que comencem ara a pagar l'explotació del forn, però el contracte és de l'any 2003. Han tingut temps per revisar-lo.

La fórmula és llarga, però tampoc, -i si vol vostè, no el vull contradir-, una mica complexa però tampoc massa. No hi entraré perquè ja tindrà ocasió de parlar-ne d'aquest tema.

Però ja li dic, hi ha una part tècnica que representa un problema.

Hi ha una part política que vostè ha apuntat, que en representa una altre segurament més gros, que són aquestes 45.000 tones que ens veiem obligats a incinerar, i que se'ns passa factura per això. Això està com a complement del contracte, en el plec de bases lletra C.

Dic que és un problema polític, perquè posteriorment a aquests documents, que tenen valor legal, -vostè ho sap-, posteriorment ha aparegut la Llei de residus, que és la que articula tota la política que s'ha de produir en aquest país en relació als

residus. La Llei de residus estableix una jerarquia i diu que Andorra està obligada a respectar per llei, primer la minimització. S'ha d'avançar per la minimització, per la reutilització i després per l'eliminació com a últim recurs.

I nosaltres tenim contradictòriament un article en un plec que és d'obligatori compliment que diu que estem obligats a incinerar 45.000 tones.

Això és absolutament contradictori, i s'hi ha de buscar una solució. Entenem que el Govern havia d'haver avançat en aquest punt. I bé, espero la seva dúplica per fer-li després les repreguntes que calguin.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. conseller.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Malauradament el torn de la dúplica se l'ha menjat amb la resposta. No hi ha temps.

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Ja l'havia sentit, però volia que ho tornés a repetir perquè no quedés cap dubte que era jo el que imposava al Sr. ministre l'absència de dúplica.

Bé, doncs, li vaig a fer una pregunta.

Com valora vostè el contracte actualment vigent, tots aquests elements que vostè estava començant a parlar, i la part que s'hi vincula, que és aquesta obligació establerta pel plec C, que l'Administració ha de subministrar, obligatòriament, 45.000 tones mínimes de residus a la incineradora?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, com vostè sap i tots sabem, té el seu minut per respondre, i s'ho pot organitzar com vulgui.

Si vol respondre primer i després explicar, faci vostè l'ordre que prefereixi.

El Sr. Xavier Jordana:

Responc.

Sr. conseller, el contracte és un bon contracte, i permet que la gestió de residus al Principat d'Andorra estigui feta d'una manera més immillorable possible.

Els interessos derivats del contracte. L'Administració, el Govern només en té un d'interès, que és vetllar per l'interès general. I els socis que formem part de la concessionària, crec que els hi podem estar reconeguts de formar part d'aquest equip que gestiona de manera deguda els residus al Principat d'Andorra.

La pregunta cabdal. Les 45.000 tones que diu que estem obligades a incinerar. Fals! No és cert! El país no està obligat a incinerar 45.000 tones. El Govern garanteix l'equilibri econòmic-financer de la concessió garantint que els càlculs es faran a finals d'any, regularitzant amb 45.000 tones, si és que aquestes tones no s'han incinerat.

Que no s'hagin incinerat és un bon senyal. És un bon senyal. I miro la meua predecessora, ministra Olga Adellach, en un determinat moment, ministra de Medi Ambient.

És un bon senyal, perquè la política que va iniciar perquè la gent es motiví per al reciclatge i la reutilització, i que la incineració sigui l'últim estadi, ha sigut encertada. Això passa aquí, i passa en països avançats com a Suïssa. A Ginebra estan tenint el mateix tema, i que no és un problema pel Principat d'Andorra. Ginebra està avui dia important residus de l'Estat italià, perquè s'ha reduït el volum de tones incinerades degut a la bona pràctica de la gent, de les persones, que s'han motivat perquè la incineració sigui realment l'últim estadi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies per la seva explicació, jo discrepo del que vostè ha dit. Segueixo mantenint que el contracte... li faré una repregunta al respecte, -ho dic pel Sr. síndic-, li faré una repregunta sobre aquest tema. Però jo discrepo, i precisament li llegeixo per introduir-lo en la repregunta, li llegeixo el com defineix la suma de tones de residus domèstics, aquesta ix que vostè citava en el contracte en qüestió.

Diu, suma de tones de residus, etc., que provenen del Principat d'Andorra i són dipositats... que provenen del Principat d'Andorra. Jo entenia que a partir de la interpretació que es feia en el diari, que els residus importats no provenien del Principat d'Andorra, hi havia lloc a la discrepància. En tot cas,

caldria revisar això. Perquè pot donar-la. Si no l'ha donat ara, perquè s'entenen molt bé i me n'alegro, ho pot donar més endavant quan no s'entenguin tan bé.

Pel que diu de les 45.000 tones de residus, diu que no cal... miri jo li diré el que diu el plec de bases, article 15, el plec C, el plec de bases de concessió, i diu a l'article 15: "Deures de l'Administració. b. aportar un mínim de 45.000 tones l'any dels residus per fer-ne la valorització energètica a la planta de tractament...

El Sr. síndic general:

Perdoni, acabarà el temps i no haurà formulat la repregunta.

El Sr. Vicenç Alay:

Jo li dic, a la vista d'això...

Sí perdó.

Doncs, repregunto... -clar, que si vostè em diu que està tan satisfet-, s'ha plantejat el Govern revisar aquest contracte i tots els elements, parlo de les 45.000 tones i de la part tècnica que hi conflueixen?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Un minut.

El Govern no s'ha plantejat modificar el contracte, perquè el contracte és excel·lent per al país. I aquesta concessió és, -crec, ho dic modestament- immillorable per al país. És adequat.

I és un contracte ben fet, perquè vostè ha citat un fragment que sembla que interessa des del punt de vista de no tenir en compte els residus importats a l'hora de fer el càlcul. Però jo li puc citar l'article 15, punt 3, que acceptant el que vostè diu, que són residus generats al Principat d'Andorra, acceptant això que és la base, també permet, amb l'autorització del Govern, que es puguin tenir pel càlcul residus importats. I per això diu "el centre tractarà els residus generats al Principat d'Andorra i altres residus que autoritzi l'Administració d'acord amb el règim de residus admissibles establert a l'article...". I ara perdoni, vostè em diu el plec C, i jo ara he d'anar al plec D. Això és a l'article 5 punt 2 del plec D. I

l'article que li estic citant és l'article 15 punt 3 del contracte de concessió.

O sigui, es poden incinerar residus generats al Principat d'Andorra i altres que autoritzi l'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia establert, amb el punt...

Perdó, Sra. Olga Adellach, havíeu demanat la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo voldria demanar al Sr. ministre, que en el supòsit que no s'incinerin aquestes 45.000 tones, però vist que en el contracte s'estableix que hi hagi aquest equilibri financer de 45.000 tones, quin cost tindria pel Govern d'Andorra el fet de no incinerar, per exemple, una tona de residus, per arribar a aquestes 45.000 tones. Quin és el cost que té, si us plau?

El Sr. Xavier Jordana:

Això és difícil...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

M'anticipo a contestar per aprofitar el minut.

Això és molt difícil de contestar, perquè en el preu per tona hi ha un fals debat, o una falsa discussió sobre el preu per tona.

El preu per tona, vos sabeu com jo, que éreu predecessora en aquesta matèria, que no és tant senzill, perquè el preu ve relacionat o està posat en relació amb tota una sèrie de paràmetres que deriven d'aquesta fórmula que dic, que són paràmetres que estan en constant variació, com el preu de l'energia, el preu de la incineració, les escòries, les cendres. Llavors, concretar jo ara, en aquest moment aquí, el preu per tona, no ho puc fer si no tinc l'ajuda i la

col·laboració d'un expert que apliqui la fórmula i faci el càlcul corresponent.

Ara, com que tinc una mica de temps, diré que és bo pel país, és bo que no s'arribi a les 45.000 tones. El Govern d'Andorra no garanteix mai, com s'ha volgut fer creure i dir negativament, que es garanteix que s'incineraran 45.000 tones. Es garanteix que s'utilitzarà el càlcul de 45.000 tones, perquè sinó l'equilibri econòmic-financer...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Perdoni que el talli, la pregunta era molt concreta i malauradament el temps marca.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Bé, desisteixo de seguir insistint en el debat anterior, tot i que tindrem ocasió. El marc ho dificulta molt. Ho sento, és un problema del nostre protocol de preguntes.

Li volia fer una pregunta, perquè veig que porta informació al respecte. Quantes tones s'han incinerat en l'exercici 2007?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

S'han incinerat... hauríem de parlar de tones andorranes o tones estrangeres, per dir-ho d'alguna manera. Les tones andorranes són 37.000, i les tones estrangeres, que en aquest cas procedien de l'Estat espanyol, concretament de Catalunya, són 5.000. 37 i 5, 42.000 tones.

Per arribar al mínim garantit en falten 3. Aquestes 3.000 tones són les que el Govern haurà de regularitzar, no aportant-les per cremar, sinó efectuant els corresponents càlculs econòmics que permetin mantenir l'equilibri econòmic de la concessió, i que la concessionària no caigués en fallida.

Mala paraula aquesta de la fallida, però...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per estar en el temps.

Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Mentre esperem tots plegats que la concessionària no caigui en fallida, jo també estic d'acord amb vostè, li pregunto en aquest moment quina és la xifra, la remuneració que es planteja per les tones que vostè ha dit?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

La remuneració és variable com la mateixa fórmula, perquè sembla que hauria de ser senzill el càlcul. Si es tenen en compte les tones importades, les tones importades redueixen el marge fins a les tones garantides, que són 45.000, i per consegüent, sembla que hauria de ser beneficiós, -dic sembla-, que es tinguin en compte les tones que s'han importat. Perquè serien 42.000, incloses les estrangeres, llavors el marge només és de 3.000.

Però això econòmicament no és matemàtic, i per això, abans contestant a la consellera, Olga Adellach, li deia que és difícil de dir-ho, perquè si es tenen en compte els residus importats, efectivament redueixen la separació fins al mínim garantit, però CTRASA les factura, les pot facturar mensualment. En canvi, si no es tenen en compte, augmenta la separació fins al mínim garantit, però en canvi, CTRASA no les cobra, no les pot facturar. Amb la qual cosa, si ho calculem sense tenir en compte les tones importades, que no les tingui en compte, el Govern ha de pagar 55.000 euros, i si les tenim en compte, el Govern ha de pagar 65.000 euros. O sigui, estem parlant, Sr. conseller Vicenç Alay, d'una diferència de 10.000 euros, que comparat amb el cànon que és de 3.750.000 euros, penso que és una cosa poc significativa.

No obstant, és important que el Departament hi reflexioni de cara al futur.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè ens ha fet un exposat amb dos vessants, una econòmica i una política. La política l'entenc molt bé. El fet que ens hem de felicitar com a país que no s'assoleixin les 45.000 tones vol dir que estem, segurament, triant millor i generant menys residus. La qual cosa ens hem de felicitar. Però em preocupa la part econòmica, perquè vostè ens ha fet un ball de números, i jo m'agradaria saber si vostè, com a accionista de CTRASA i accionista majoritari, han determinat quin és el punt mort d'aquesta empresa. És a dir, fins a quin límit es pot baixar, justament, per no arribar a aquella fallida, que vostè ha utilitzat, i que després li hagués agradat no utilitzar; però suposo que això ho deuen tenir calculat, perquè si no llavors es podria desvirtuar la part política de la cosa i haver d'anar a buscar residus a l'exterior per mantenir l'empresa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El punt mort que vostè diu, precisament, el punt de l'equilibri econòmic-financer, són les 45.000 tones. Aquest és el punt mort. El punt de l'equilibri que va permetre que el Govern aprovés la concessió mantenint unes condicions econòmiques adequades.

Per això el Govern garanteix econòmicament els càlculs amb aquestes 45.000 tones. I si respecta aquest límit de 45.000 tones no hi ha cap preocupació a tenir, perquè l'equilibri econòmic-financer es mantindrà.

Si no fos així, doncs, llavors sí, això podria comportar una situació de desequilibri econòmic-financer que el Govern hauria de corregir d'una manera o altra.

En definitiva, la responsabilitat de la gestió dels residus és de l'Estat, i l'Estat en aquest cas està representat pel Govern, i el Govern ho ha de fer de diferents maneres, per gestió directa o de manera indirecta a través d'una concessió. Que és com ho ha fet. I és com el Govern té la intenció que continuï, convençut, confiat i determinat a què l'equilibri econòmic-financer es mantingui fins a la fi de la concessió, que són 20 anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta que li he fet jo anteriorment, en la repregunta vostè m'ha contestat que el preu era de 55.000 euros en un cas i de 65.000 en un altre. Jo no entenc a quin preu es refereix.

Li parlo de la simulació que apareix en el propi contracte. En la simulació del contracte pel concepte R1, que parlem, que és el d'incineració, no el de deixalleria, amb una previsió de 51.000 tones l'any, el preu R1 ascendeix a 1.513.772 euros l'any.

O sigui que no entenc aquests números que m'ha donat de 55.000 euros i de 65.000. A què corresponen? És evident que no corresponen al cost d'incinerar totes les deixalles que es produeixen a Andorra.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

És clar, no corresponen perquè ara vostè es basa a partir d'una base equivocada. Perquè les 51.000 tones eren les tones que la concessionària volia que fossin garantides en la seva oferta. Quan ella va fer la proposta i va fer la simulació, va proposar que les tones mínimament garantides fossin 51.000, i finalment van ser 42.000, que és el que deia el plec de bases... 45.000. I vostè em parla d'una simulació. Però ara no estem en una simulació. Ara estem en temps real, estem en tones realment incinerades, tones realment importades, i càlculs empírics, -com abans dèiem-, són càlculs pràctics. I amb aquests càlculs pràctics jo no estic parlant de les grans xifres, sinó que estic parlant, abans en la pregunta que vostè m'ha fet, de la repercussió final i definitiva que tindria el fet d'introduir en el càlcul les tones estrangeres o no introduir-les. I en aquest sentit em ratifico. Que la diferència, fets els càlculs concrets en base als números reals, agafats de la fórmula, que la fórmula també comporta uns índex que constitueixen, com abans he dit, un element variable al llarg del temps, doncs, resulta que al final, la

diferència que hi ha en aquest moment és de 10.000 euros. Xifra intrascendent, potser, des del punt de vista quantitatiu avui, però molt transcendent a partir d'ara en la projecció del cànon de cara el futur en els propers anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

A veure, li torno a dir. Vostè parla que ara s'han cremat 42.000. Parlem de 45.000, de 37, 38... és igual. Estem parlant del 70 o el 80%. El 80% de 51.000 que està en la simulació.

Si el cost de 51.000 és 1.500.000, el 80% seria, si no m'equivoco, 1.200.000. D'1.200.000 euros a 55.000 euros, és que vostè em deu està contestant una altra cosa, perdoni.

És que és impossible que estiguem cremant... deguem ser el país que crema més econòmicament del món. Això, en aquest sentit, felicitaré al Ministeri de Finances que ha aconseguit uns números increïbles.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Vicenç Alay:

Simplement, li torno a demanar que repassi, s'indiqui exactament a què responen els 55.000 euros, què és? El cost d'incineració de totes les deixalles a Andorra, al país?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Ara sí que ens anem allunyant del tema central de la pregunta. Però no tinc cap inconvenient en contestar dins dels límits del que raonablement pugui amb la informació que tinc a l'abast.

Òbviament, seria absurd que estiguéssim parlant del cost dels 55.000 euros pel tractament de la totalitat de residus al país. El tractament amb aquest cànon

R1 de la totalitat dels residus al país ascendeix a molt més. Però del que jo estic parlant, no és de la xifra global, producte d'una simulació, que no és adaptable perquè està feta en base a 51.000 tones, que és el que volia tenir en compte la concessionària. Sinó del que jo estic parlant és de xifres reals d'acord amb els fulls de facturació, que jo els tinc aquí, però amb un minut és molt difícil entrar en una explicació detallada d'aquestes factures.

Hi ha una facturació mensual. Per exemple, el mes de juny es va facturar 178.000 euros, que va cobrar la concessionària, però el que està garantit si calculem les 45.000 tones, són 185.000, amb la qual cosa la diferència per aquell mes serien 8.000 euros; i així mes per mes.

Jo li he parlat, no de les grans xifres de la incineració global dels residus, sinó de les petites entre cometes "xifres residuals" una vegada fets tots els càlculs. Si es tractés d'un balanç seria la xifra final del resultat total fetes totes les operacions aritmètiques intermitges, operacions que han estat fetes, òbviament, no pas per aquest ministre, sinó pels serveis tècnics competents del departament de Medi Ambient i del Departament de Finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho he entès bé, si nosaltres com a país, que sembla que anem buscant l'excel·lència, disminuïm les tones a cremar per poder mantenir en equilibri la societat CTRASA, de la qual també en som accionistes majoritaris; si anem disminuint les tones a cremar, ens haurem d'espavilar per buscar tones fora d'Andorra per cremar i mantenir l'equilibri; perquè si no sempre tindrem aquest possible desequilibri, que és el que teniu en litigi en aquests moments. És això Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

No, perquè no té res a veure l'equilibri econòmic-financer amb l'equilibri, per dir-ho així, de funcionament del forn, del centre d'incineració.

El centre d'incineració funciona no amb 45.000 tones, no li calen aquestes 45.000, funciona amb menys tones; pot funcionar amb moltes menys tones.

Vostè està barrejant el tema econòmic-financer i l'equilibri de la concessió administrativa, amb el tema més tècnic i més mediambiental del volum de residus incinerats al centre de tractament, a la planta d'incineració. No té res a veure una cosa amb l'altra. És barrejar dos termes que són absolutament diferents i absolutament separats.

I l'excel·lència, sí que la perseguim. La perseguim però no pas a costa que el país vagi malament, al contrari, el concepte d'excel·lència amb el concepte de funcionament del país, és que tot vagi bé. I l'excel·lència, precisament, comença per aquí, perquè cadascú faci bé la seva feina, amb rigor i amb responsabilitat, que és el que està fent el Govern amb el Centre de Tractament de Residus des que es va decidir la seva realització en l'anterior legislatura, i s'ha continuat ara d'una manera excel·lent. I desitjo, que puguem continuar així amb la col·laboració de totes les persones públiques i privades que hi estem implicades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre miri, l'any 2002, quan es va discutir la Llei de concessió del Centre de Tractament de Residus, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata vam dir, ens vam oposar a aquesta manera d'entendre el tractament de residus preveient un mínim de 45.000 tones per a la incineració, i dèiem en aquell moment que estàvem convençuts que no caldria incinerar tantes tones, perquè la població d'Andorra minimitzaria, reduiria i reciclaria.

Sembla que això és així. Ens em felicitem, estem molt contents que sigui així. Pensem que això és bo.

La pregunta que li faig és: vista la realitat, vostè continua mantenint que aquest és un bon contracte? Aquest que preveu que s'ha d'aportar un mínim de 45.000 tones, o hauria estat millor un altre en el qual

s'hagués dit que les tones a aportar de 25.000 eren suficients?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Segur que hauria estat millor un altre, però llavors l'equilibri econòmic-financer no s'hauria mantingut, i llavors el forn, el Centre de Tractament de Residus no hagués pogut funcionar. Precisament, torno a insistir que no és l'aportació física de residus el que ha de fer el Govern d'Andorra, sinó que és utilitzar pel càlcul aquestes 45.000 tones.

Òbviament que hauria estat millor fer un càlcul inferior; però Sr. conseller Esteve López les coses no només van amb la voluntat política o social, cal fer càlculs econòmics. I els càlculs econòmics del tractament dels residus a Andorra, no de la incineració, del tractament de residus són el que són. I els càlculs econòmics, al final, s'han de tenir en compte amb tot tipus de societats, que sigui una societat liberal, que sigui una societat més social o més socialista.

I malauradament, el càlcul econòmic d'un país desenvolupat com Andorra, amb una perspectiva de creixement moderada amb els anys que vénen, que també s'ha de tenir en compte, aconsellaven fer un contracte i fer un Centre de Tractament de Residus capaç d'acollir, no només les necessitats actuals i passades, sinó unes de futures en un període de 20 anys, més pròrroques de 5 amb 5 anys fins a un màxim de 15 més. Llavors, per això és un bon contracte. I no sols és un bon contracte, sinó que és una decisió molt encertada del Govern liberal anterior, que aquest...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta continuariem amb el punt número 7 de l'ordre del dia.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a l'entrevista

mantinguda entre el cap de Govern, Albert Pintat i el governador del Banc d'Espanya.

Fou registrada amb el número 237, i s'ha publicat en el Butlletí 10/2008, del 12 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta que es formula al Sr. Albert Pintat és la següent. Llegint el dia 3 de març, a la pàgina 7 del *Periòdic d'Andorra*, constatarem que hi havia hagut una reunió privada, -diu el titular-, entre Pintat i el governador del Banc d'Espanya. Un altre subtítol deia també que es podria haver parlat de la gestió del fons d'inversió al país veí.

Davant d'aquestes informacions, mai desmentides, el que pregunto al cap de Govern és si creu que després d'aquest reconeixement que jo considero paradoxal no hauria de ser l'INAF i el seu director el que parlés amb el Banc d'Espanya, d'aquestes qüestions?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president.

Respon pel Govern Sr. ministre de Presidència i Finances, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Responent a la pregunta concreta, dir que en tot allò que té a veure amb les tasques inherents a l'INAF, òbviament l'interlocutor ha de ser l'INAF, però en totes aquelles que el Banc d'Espanya té com a responsabilitat i que l'INAF no les té aquí al país, doncs, òbviament el Govern pot mantenir els contactes adients.

Aleshores, com que queda una mica de temps, vull explicar el perquè es va dur a terme aquella reunió que en cap moment va ser una reunió privada.

Amb contactes que es van tenir des del Ministeri de Finances amb l'INAF, es va veure la necessitat d'anar al Banc d'Espanya, degut també a tots els canvis que hi van haver entre ells, el del governador del Banc d'Espanya. Jo personalment vaig demanar al Sr. cap de Govern si ens podria acompanyar per introduir-nos al Sr. Ordóñez, ja que ell el coneixia de quan va anar a veure el Sr. Zapatero, i ell estava allà, i molt amablement es va prestar per poder fer aquesta presentació.

Quan es va anar a veure al Banc d'Espanya, es va dividir la reunió en tres parts. La primera, el Sr. Albert Pintat, com a cap de Govern, va fer les presentacions, i es va parlar de la situació econòmica andorrana i de la situació econòmica espanyola.

En la segona part, vaig intervenir jo mateix com a ministre de Finances, i es va parlar del desenvolupament legislatiu que s'està duent a terme a Andorra i del tracte fiscal, -i dic tracte fiscal-, de les operacions financeres.

I per últim, es va tocar el tema del FMI en un tema concret, que era supervisió en base consolidada, i aquí és on va entrar el Sr. director general de l'INAF, per parlar, ja, concretament amb el Sr. Fernández Ordóñez i amb el Sr. Javier Ariztegui, que és director general de supervisió de tot el que són les relacions del Banc d'Espanya i de l'INAF amb tot el que és la supervisió en base consolidada.

Per tant, de l'article que vostè feia esment, l'única realitat que hi ha en aquell article són les declaracions que es posen del cap de Govern, entre cometes, que diu "ja vaig iniciar personalment al setembre del 2005, quan vaig anar a veure el president Zapatero, i allà hi havia el Sr. Ordóñez, i com que ja vam presentar el nostre programa econòmic i fiscal de reformes que ha d'acabar amb uns convenis de doble imposició, ara era el moment".

Que no es pensin que el silenci vol dir immobilitisme. Estem treballant.

A part d'aquesta cita de les paraules del Sr. cap de Govern, la resta d'aquest article és fals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. president Bartumeu té el torn per fer la rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, efectivament el Reglament del Consell permet al Govern, malgrat que es preguntí directament al cap de Govern, d'amagar-se dins de l'article 51 i de no contestar.

Ho constato, i això em porta a confirmar el criteri que ara diré en aquesta rèplica.

És clar, aquí s'ha trencat l'ordre entre l'interès general i les ambigüitats, i s'arriba on s'arriba, no? S'arriba al desconcert, el desconcert en les nostres relacions amb les institucions.

El Sr. Fernández Ordóñez estava a la reunió de la Moncloa, com a membre del govern en aquell moment, no perquè fos el director del Banc

d'Espanya. Ara és el director del Banc d'Espanya, i no s'ha vist mai en relacions institucionals que un cap de govern hagi d'anar a presentar un ministre de Finances al director del Banc d'Espanya, com no sigui que s'hagi de parlar d'altres coses.

El paper de l'INAF és un, i el Sr. cap de Govern aquí és evident que es va posar on no li pertocava, no?

Jo crec que el Sr. ministre de Finances aquí diu que es va tractar de la fiscalitat de les operacions financeres. No ens aclareix si són les operacions financeres andorranes a Espanya o les operacions financeres espanyoles a Andorra. Ja li demanarem després que ens ho expliqui això.

Però em sembla que s'està fregant perillosament el conflicte d'interessos, ja fa dies, en els temes de societats financeres d'entitats bancàries, i estem arribant a una situació preocupant per la solidesa de les institucions. Això és la meva rèplica.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. ministre té el seu torn per la dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí no s'està fregant cap conflicte d'interès, s'està defenent l'interès general del país, Sr. Bartumeu, per més que a vostè no li interessi políticament veure-ho així. I en cap moment s'ha entrat en cap tipus d'operació que no estigui relacionada amb l'interès general del país.

El Banc d'Espanya té altres funcions o assumeix altres funcions que l'INAF no té, com és tota la política monetària del país. Per tant, hi ha una part econòmica dins d'aquesta política monetària. I aquesta és la relació que pot haver-hi entre el Govern d'Andorra i el Banc d'Espanya en aquest sentit.

Per tant, són temes que en cap moment, des del Ministeri de Finances o des del cap de Govern, van tenir res a veure amb les relacions que es duen a terme des d'un punt de vista de les tasques inherents de l'INAF, reconegudes per la Llei de l'INAF, i no s'ha tocat cap altre tema. Ja ho he dit, diguem, taxativament i imperativament, que en l'article al qual vostè feia menció, i que feia menció de certes coses, doncs, això no s'ajusta a la realitat, ni s'ajusta al que es va dir en aquella reunió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Amb aquest ministre tan defensor de l'interès general, jo li repregunto que m'expliqui això del que es va parlar, que ell diu que va fer aquestes exposicions, -que segur que eren brillants com sempre-, del tracte fiscal de les operacions financeres. De quines operacions financeres estava explicant taxativament, imperativament i magníficament el ministre: de les andorranes a Espanya o de les espanyoles a Andorra? Si us plau.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Es parlava d'operacions financeres, i quan em refereixo a operacions financeres, em refereixo, per exemple a la compra de deute públic espanyol, per exemple, a la compra de productes borsaris espanyols, amb aquestes operacions financeres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Els que no som experts amb activitats financeres necessitem repreguntar sovint, no?

Per tant, s'estava tractant de la fiscalitat de les operacions financeres d'entitats andorranes a Espanya. És això? O de particulars andorrans a Espanya? Ho he entès bé?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

S'està parlant d'operacions de mercat que es realitzen des d'Andorra a Espanya, que avui dia tenen una retenció si es fan directament des d'Andorra a Espanya. Si es triangulen no tenen retenció, i amb tota la complexitat aleshores que hi hauria entre el tractament fiscal d'aquestes operacions, i després els diferents comunicats que hi ha o que poden haver-hi entre els diferents òrgans rectors dels diferents mercats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Es parlava també d'activitats d'entitats o persones andorranes amb instruments financers espanyols fetes des d'Espanya?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

En cap moment es va parlar d'això. Es va parlar única i exclusivament de si es compra borsa espanyola des d'aquí, des d'Andorra, quan es ven hi ha una retenció. Què es fa normalment? Les entitats financeres triangulen aquesta operació perquè no hi hagi la retenció, i la dificultat que això contreu en tot el que és la relació normal i corrent, perquè és una dificultat fiscal, per un cantó. I per l'altre, la dificultat que pot haver-hi en la relació entre dos ens, com és el Banc d'Espanya o l'INAF, o al CMNV i l'INAF pel que fa al seguiment d'aquestes operacions.

És a dir, es parlava de transparència, i de fiscalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta, havent exhaurit els punts de l'ordre del dia, donem per acabada la reunió, i s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tothom.

(Són les 17.30h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 27 de març del 2008

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de març del 2008, relativa a **la nacionalitat d'una persona**, (Reg. Núm. 0288).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 11 de març del 2008, relativa a **la resolució dictada pel Govern i en quina fase es troba l'exigència de responsabilitats sobre la UTE-Seur Vallnet**, (Reg. Núm. 0232).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 11 de març del 2008, relativa a **les deficiències en el peralt de la "corba d'Incles"**, (Reg. Núm. 0233).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de març del 2008, relativa a **les declaracions de la ministra d'Afers Exteriors sobre la problemàtica dels controls mèdics als immigrants plantejada durant la reunió de seguiment del Conveni Trilateral**, (Reg. Núm. 0234).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a **la negociació d'un acord internacional amb la Santa Seu**, (Reg. Núm. 0235).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a **la remuneració de CTRASA en concepte d'incineració de residus**, (Reg. Núm. 0236).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2008, relativa a **l'entrevista mantinguda entre el cap de Govern, Albert Pintat i el Governador del Banc d'Espanya**, (Reg. Núm. 0237).